

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 3T/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010357
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Bordovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1617010357.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký v konaní pred samosudkyňou Mgr. Adrianou Bordovskou v trestnej veci obžalovaného A. B. A., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. októbra 2023 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. B. A., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D.
XXX/XXX E.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 26.04.2016 v čase okolo 19.45 h v E. na D. ulici pred rodinným domom číslo XXX fyzicky napadol poškodeného E. D. tak, že ho v bráne rodinného domu chytil, vytiahol ho von na ulicu pred dom, sotil o predmetnú bránu, následne ho stiahol pod seba na zem, kde ho udrel niekoľkokrát do oblasti medzi hlavou a krkom, čím poškodenému E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G., H. XXX/XX priamo spôsobil zmliaždenie hlavy a chrbta, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní do 7 dní,

t e d a

dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

Podľa § 44 Tr. zákona súd

u p ú š ť a

od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest odňatia slobody trvaní 3 (tri) roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 (tri) roky s probačným dohľadom a uloženou povinnosťou zúčastniť sa na Špecializovanom trestnom súde Pezinok jedného hlavného pojednávania, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti výkonu funkcie v ktoromkoľvek subjekte verejnej správy na dobu 5 (päť) rokov, uložený obžalovanému rozsudkom Špecializovaným trestným súdom Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/35/2019 zo dňa 13.08.2020, právoplatný dňa 17.08.2020, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa o d k a z u j e poškodený E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G., H. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala na Okresný súd Malacky dňa 28.08.2017 pod č. 1Pv 288/16/1106-30 obžalobu na A. B. A. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe že, dňa 26.04.2016 v čase okolo 19:45 hod. v E. na D. ulici pred rodinným domom číslo XXX fyzicky napadol poškodeného E. D. tak, že ho v bráne rodinného domu chytil, vytiahol ho von na ulicu pred dom, sotil o predmetnú bránu, následne ho stiahol pod seba na zem, kde ho udrél niekoľkokrát do oblasti medzi hlavou a krkom, čím poškodenému E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G., H. XXX/XX, priamo spôsobil zmliaždenia hlavy a chrbta, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní 7 dní a nepriamym konaním spôsobil zlomeninu vonkajšieho členka pravej nohy s posunom úlomkov, ktoré zranenie si objektívne vyžiadalo liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní dva mesiace,

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/93/2017 zo dňa 04.06.2018 bol obžalovaný A. B. A. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky sp. zn. 1 Pv 288/16/1106-30, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na základe odvolania prokurátora, rozhodol vo veci Krajský súd v Bratislave a uznesením sp. zn. 1To/100/2018 zo dňa 03.10.2018, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd v intenciách uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/100/2018 zo dňa 03.10.2018, vykonal na hlavnom pojednávaní doplňujúce dokazovanie, pričom súc viazanosťou právneho názoru súdu vyššieho stupňa v danej trestnej veci, opätovne vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd pokračoval na podklade pôvodne vykonaného dokazovania, ktoré doplnil o aktualizovaný výpis z registra trestov, ako aj registra priestupkov obžalovaného, ďalej aktualizoval správy o povesti a oboznámil sa aj s ostatným obsahom trestného spisu. Súd na návrh obžalovaného tiež doplnil zápisnicu o hlavnom pojednávaní, keď doplnil výpovede svedkov E. D. A. I. v súlade so znením zvukového záznamu vyhotoveného z hlavného pojednávania zo dňa 14.03.2018. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/93/2017 zo dňa 29.07.2020 bol obžalovaný A. B. A. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky sp. zn. 1 Pv 288/16/1106-30, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na základe odvolania prokurátora, rozhodol vo veci Krajský súd v Bratislave a uznesením sp. zn. 2To/98/2020 zo dňa 17.02.2021, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že v priebehu ďalšieho trestného konania bude potrebné, aby sa súd po opätovnom vyhodnotení dôkazov zaoberal otázkou, či obžalovaný nenaplnil svojim konaním znaky iného trestného činu, a to napríklad trestného činu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona, prípadne priestupku.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/93/2017 zo dňa 27.10.2021 bol obžalovaný A. B. A. opätovne podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky sp. zn. 1 Pv 288/16/1106-30, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na základe odvolania prokurátora, rozhodol vo veci Krajský súd v Bratislave a uznesením sp. zn. 3To/51/2022 zo dňa 16.08.2022, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sotil poškodeného o dvere brány, v dôsledku čoho tento utrpel poranenia hlavy a chrbta. V súvislosti so zlomeninou členka pravej nohy, tak ako odvolací súd už uvádzal aj v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, uviedol, je potrebné vychádzať zo záverov znaleckého dokazovania, že nemožno vylúčiť mechanizmus vzniku porania náhodným alebo zlým dostúpením, avšak bolo povinnosťou súdu prvého stupňa v zmysle pokynov odvolacieho súdu zaoberať sa po vyhodnotení dôkazov otázkou, či obžalovaný nenaplnil svojim konaním (teda fyzickým napadnutím, v dôsledku ktorého poškodený utrpel zranenie hlavy a krku) znaky iného trestného činu, a to napríklad trestného činu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona, prípadne priestupku. Taktiež krajský súd v odôvodnení uviedol, že to bol práve obžalovaný, ktorý nečakane a bez predchádzajúcej verbálnej potýčky s poškodeným, resp. bez toho aby žiadal od

poškodeného vysvetlenie ohľadne incidentu s jeho maloletými deťmi, fyzicky napadol poškodeného, ktorému spôsobil aj následok v podobe zranenia hlavy a krku, pričom, aj keď závažnejší následok v podobe zlomeniny členka nebol krytý zavineným konaním obžalovaného, incident bol vyvolaný prakticky bezdôvodne, a bez tohto zbytočného konfliktu by zrejme nedošlo ani k tomuto vážnejšiemu zraneniu poškodeného. Aj vzhľadom na už spomínanú „zbytočnosť“ konfliktu a ďalšie okolnosti skutku, nie je závažnosť takýchto a obdobných konaní potrebné zľahčovať cestou materiálneho korektívu. Záverom krajský súd poukázal, že úlohou súdu prvého stupňa bude nariadiť hlavné pojednávanie, a pred novým rozhodnutím vo veci dôsledne rešpektovať vyššie uvedené záväzné právne názory odvolacieho súdu s tým, že od rozhodnutia odvolacieho súdu sa môže odkloniť výlučne v rámci zákonných mantinelov.

Súd po zhodnotení všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom, súc viazaný právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vyššie uvádzanému, s konštatovaním, že nie je možné vykonať na hlavnom pojednávaní žiadne ďalšie dôkazy, dospel k rozhodnutiu, uvádzanému v enunciate tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. A. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, že sa cíti byť nevinný. Na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že ku skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, vôbec neprišlo, poprel, že by prišlo k akémukoľvek fyzickému kontaktu s poškodeným. Skutok považuje za vymyslený a účelovo vykonštruovaný zo strany poškodeného, s ktorým majú dlhodobu narušenú vzťahy, už v minulosti poškodený na neho podával trestné oznámenie, ktoré bolo odložené. Uviedol, že v ten deň prišiel domov okolo 18.30 hod., doviezol domov syna z krúžku. V tej dobe mali psika, ktorého jeho 10 ročný syn spoločne s 5 ročnou dcérou išli vyvenčiť. Za pár minút sa však deti vrátili s plačom naspäť domov, s tým že ich sused vyhnal z ulice a nadával im. Syn plakal tak, až sa zajakával, preto išiel na ulicu za susedom zistiť čo sa udialo. Prišiel som k susedovej bráne, ktorý mu začal vulgárne nadávať, vyhánal ho z pozemku s tým, že pozemok pred bránou je jeho a nadával mu do cigáňov. V tej dobe už k poškodenému pristúpila jeho partnerka, ktorú privolal jeho krik a snažila sa ho upokojiť. Prišla aj žena obžalovaného, ktorú tiež zaujímalo čo sa stalo, keď sa deti vrátili z plačom domov. Jeho žena však až na miesto incidentu neprišla, ostala stáť na parkovisku pred domom a odtiaľ sledovala, čo sa deje. Ďalej obžalovaný uviedol, že keď zistil, že situácia s poškodeným sa v takej podobe nebude dať riešiť, otočil sa a išiel domov. Keď prišiel domov, išiel kosiť na dvor trávu, kosiť začal niečo pred 19.00 hod, pričom kosil cca. 30 – 40 min., potom prišiel sused I., ktorý sa u neho zdržal 30 – 40 min, s ktorým riešil veci týkajúce sa detského ihriska. Keď I. pri jeho odchode okolo 20.00 hod odprevádzal na ulicu, všimol si, že u suseda D. blikajú svetlá sanitky, nedával si to však do žiadneho súvisu. Až neskôr sa z denníka N dozvedel, že mal poškodeného napadnúť a spôsobiť mu zranenia. Obžalovaný poprel, že by prišlo k nejakému fyzickému kontaktu s poškodeným, uviedol, že počas slovnej výmeny poškodený vybehol z brány, postavil sa voči nemu, stáli proti sebe vo vzdialenosti cca 0,5 metra, pričom obaja stáli na briežku, cca. 2 – 3 metre od brány. Následne obžalovaný odišiel, vtedy poškodený stál na mieste, pristúpila k nemu jeho partnerka, držala ho, tak obžalovaný predpokladal, že spolu odišli.

Poškodený E. D. uviedol, že dňa 26.04.2016 cca o 20.00 hod večer, stmievalo sa, keď zaznamenal nejaký pohyb pri bráne. O chvíľu opäť zaznamenal pohyb pri bráne, tak sa išiel pozrieť a videl chlapca, ako sa vozí na bicykli. Bolo to okolo nového auta, pričom povrch je tam nerovný, bolo vidieť ako chlapec na tom bicykli balansuje, na nerovnom povrchu mu aj nohy vyleteli, preto sa ho pýtal čo tu robí. Povedal mu, že tam nemá čo robiť a poslal chlapca preč. Potom si všimol psa, ako oproti špiní do záhonu, ktorý patrí susedovi, pričom suseda sa na toto vždy hnevá, preto povedal doslova: „kto tie hovná bude odpratávať“. Na to začul z kríkov kúsok vedľa, ako sa zasmialo nejaké dievča, pri ňom bol už aj ten chlapec s bicyklom, ktorý mu prisvedčil, že pes je jeho. Deti potom zavolali na psa a odišli. Ako deti odišli, on išiel hľadať okuliare, vracal sa naspäť do domu pre kľúče od auta, pretože myslel, že by okuliare mohli byť aj v aute, potom išiel von smerom k autu, ako otvoril bránu, už z dvora dobehol k nemu obžalovaný, ktorý ho chytil a sotil o dvere brány. Keď ho obžalovaný hodil do brány, on medzitým tu bránu zavrel, pretože obžalovaný ho pretiahol cez prah brány. Na skôr položenú otázku či bola brána zatvorená, keď ho obžalovaný mal do nej hodiť, poškodený uviedol, že bola otvorená. Ďalej uviedol, že útok obžalovaného pre neho úplný šok a to taký, že chvíľku o sebe ani nevedel, prebral sa až na zemi, pocítil ostrú bolesť v pravej nohe, nevedel sa ani brániť, nevedel sa ani postaviť, ani hýbať. Vnímal, ako je obžalovaný na ňom, buď to sedel alebo na ňom ležal, bol na ňom obkročmo a predlaktiami ho udieral do oblasti krku, odrel ho takto predlaktím 2 – 3 krát, pričom udieral dosť intenzívne. Celý tento incident trval veľmi krátko, možno 20 – 30 sekúnd. Na to prišla k miestu incidentu G., jeho družka, ktorá začala niečo kričať na obžalovaného a potom ho z neho odsotila. Obžalovaný tým, že boli v kopci,

ako ho G. odsotila, v podstate sa len postavil. Potom išiel obžalovaný popri jeho ľavej ruke smerom k G., poškodený mal obavu, či ju nechce napadnúť, preto, keď bol obžalovaný na jeho úrovni, tak ho objal rukami v úrovni jeho kolien a odsotil ho. Obžalovaný následne cúval dozadu a potom odišiel preč. Poškodený zavolať 158, povedal na linke, že ho napadol sused A. a že má zlomenú nohu. Nejakým spôsobom sa štvornožky dostal do domu a ľahol som si na gauč. Za krátko po telefonáte prišla sanitka, to už bol vnútri v dome. Mohlo sa jednať o 10 – 15 min. Krátko po sanitke prišli aj policajti, keď však videli v akom stave nachádza, nerobili ani žiaden záznam, s tým, že príde podať výpoveď neskôr. Poškodený svoju výpoveď o dva dni spísal doma a jeho družka to odniesla na políciu. Ďalej poškodený uviedol, že od upozornenia detí a príchodu obžalovaného mohlo uplynúť 10 – 15 minút. Obžalovaného zbadal, až keď otvoril bránu, videl ho v kopci, boli od seba na dva metre. Obžalovaný ho chytil za bundu a tak ho vytiahol von pred bránu, on sám tú bránu držal z vrchu. Potom ho obžalovaný do brány sotil, už bola zatvorená, pričom pri náraze do brány si poškodený udrel chrbát, s ktorým má doteraz problémy. Časový úsek od momentu sotenia na bránu a ako padal k zemi si nepamätá, pamätá si len, ako ho na zemi preprala silná bolesť. Políciu volal do 5 – 10 minút po odchode obžalovaného, pričom polícia prišla po cca 25 minútach od incidentu. Taktiež poškodený uviedol, že s obžalovaným mali konflikty už v minulosti, uviedol, že obžalovaný voči nemu vystupoval konflikte od začiatku, ako sa tam nast'ahoval. Na obžalovaného v minulosti podal trestné oznámenie.

Svedkyňa G. G., družka poškodeného, uviedla, že v deň keď sa stala predmetná udalosť, si z okna kuchyne všimla chlapca ako jazdí na bicykli okolo auta, ktoré bolo pristavené pri brehu. Potom videla, ako jej druh E. spoza plotu kričí na chlapca, aby išiel od auta preč, neskôr sa pýtal toho chlapca, keď zbadal psa, ktorý vykonal potrebu na susedovom záhone, či je ten pes jeho. Chlapec si psa zavolať. E. sa potom ešte spýtal „a to hovno kto odprace“. Počula, ako sa začalo chichotať aj nejaké dievča, ktoré bolo s tým chlapcom kúsok ďalej. Deti potom odišli preč. E. si chystal veci do práce, nevedel nájsť okuliare, hľadali ich po dome, vravel že ide pozrieť aj do auta, na chodbe zobral kľúče od auta a išiel von na dvor. Ja som išla z chodby smerom do kuchyne, urobila som asi tri kroky, keď počula buchot, tak sa vrátila späť. Cez vchodové dvere išla von, pred dverami je nízky drevený plot, cez ten plot sa nahla a videla, ako E. spolu s obžalovaným padajú na zem, videla ich momente, keď sa nachádzali kúsok nad zemou a E. akurát dopadla hlava na zem. Od momentu, keď začula buchotie a prišla k bráne ubehlo pár sekúnd. Obžalovaný sedel na E.. Bol dopredu nahnúty a E. chrbtom ležal na zemi. Keď toto zbadala, tak začala kričať na obžalovaného, nech E. nechá tak a nech ide preč. On ju vôbec neregistroval, bol na E. a bil ho predlaktami, udrel ho 2 až 3 krát. Keďže neregistroval jej krik, vybehla von brámkou, odsotila obžalovaného a zhodila som ho z E.. Obžalovaný sa postavil, išiel smerom ku nej, pričom E. ho zo zeme v takom polo sede objal rukami okolo nôh a zhodil ho na zem. Obžalovaný stratil rovnováhu a spadol na zadok. Potom sa obžalovaný postavil a E. na neho zakričal „ty hajzel zlomil si mi nohu“. Toto mu povedal asi dvakrát, obžalovaný sa na neho iba pozrel a odišiel preč. E. sa nevedel postaviť kvôli bolesti, ležal na zemi a triasol sa, ona išla do vnútra po jeho telefón a podala mu ho, nech zavolá sanitku, pretože s jeho telefónom nevedela narábať. Potom čo zavolať, tak sa štvornožky po kolenách dostal do domu, vo vnútri mu pomohla posadiť sa na gauč. O 10 až 15 min. prišla sanitka a policajti súčasne, zdravotníci mu ošetrovali zranenie, policajti ho vypočúvali. Policajti potom išli vyfotiť aj dováľanú trávu, kde sa to udialo, pritom našli aj E. polámané okuliare a kľúče od auta. Ďalej uviedla, že obžalovaný prišiel pár minút na to, ako odišli deti, bolo to okolo 19:45 až 20:00 hod.

Svedkyňa C. E., družka obžalovaného, uviedla, že toho dňa 26.04.2016 jej muž (obžalovaný) spolu so synom ako vždy vrátili okolo 18:30 večer domov, muž viezol syna z tréningu. Ona bola doma aj s dcérou, mala prichystanú večeru. Deti sa zvitáli a syn zobral bicykel a išiel spolu s dcérou vyvenčiť psa von na ulicu. Deti sa asi po minútke – dvoch, vrátili s plačom domov s tým, že sused pán D. im vynadal a vyhnal ich z ulice preč. Syn ani nebol schopný povedať čo sa stalo, boli z toho s mužom dosť zmätený, chceli vedieť čo sa stalo, preto išli von za susedom. Jej muž išiel susedovi D., ona išla za ním a zostala stáť na parkovisku pred ich domom, odkiaľ zreteľne videla na dom pána D.. Uviedla, že jej muž pristúpil k bráne pána D., pán D. stál za bránou, niečo po sebe kričali. Potom pán D. vyšiel z brány von na ulicu, pristúpil smerom k jej mužovi, ten inštinktívne ustúpil krok dozadu. O niečom debatovali, potom sa jej muž otočil, išiel smerom k nášmu domu, ona sa k nemu pripojila a spolu sa vrátili naspäť do domu. Navečerali sa, nemohlo byť viac ako 18:45 hod, večera trvala do 10 minút. Potom po 19.00 hod išiel jej muž kosiť von trávu. Ona bola s deťmi v dome. Deti ukladám na spánok medzi 20:00 a 20:30. Približne okolo 20.00 hod. k nim prišiel nejaký pán ktorého nepoznám a spolu s jej mužom riešili veci, ktoré sa týkali pieskoviska, pričom to spolu riešili po celú dobu vonku na dvore. Nevedela uviesť, dokedy sa ten pán zdržal, nakoľko je už od 20.30 hore v dome s deťmi. Večer po tom, ako deti zaspali, rozprávali sa

s mužom ešte o tom, muž jej vravel, že videl pred D. policajtov, vtedy tomu neprikladala žiadnu váhu, pretože ten incident videla, vie že sa nič nestalo.

Svedok A. I. uviedol, že o tom, že sa udial konflikt medzi obžalovaným a pánom D. sa dozvedel od ľudí, z novin aj z krčmy. K tomu konfliktu nevie nič bližšie uviesť. Uviedol, že stavia dom za domami pána A. a pán D., je to cca. cca. 300 metrov od domu obžalovaného. V ten deň 26.04.2016 končil na dome okolo 19:30 hod., išiel autom okolo domu pána A. a zastihol ho, ako kosí trávnik. Išiel k nemu, aby dohodli dovoz piesku na detské ihrisko. Prišiel k A. približne o 19:30 hod a strávil tam približne 45 min. Odchádzal od neho niečo pred 20:30 hod. večer. Až keď od pána A. odchádzal, tak si spolu všimli, že vyššie v ceste blikajú nejaké majáky. V tejto súvislosti svedok uviedol, že sa ešte s obžalovaným o tom rozprávali, či je to sanitka, alebo polícia, až potom, keď prišli bližšie na cestu, tak svedok zistil, že to bolo policajné auto, ktoré stále pred domom poškodeného D.. Svedok upresnil, že keď odchádzal od obžalovaného, bolo cca okolo 20:15 hod, „5 minút hore dole.“ Svedok ďalej uviedol, že na časové súvislosti si pamätá presne, pretože pravidelne zo stavby a to každý deň, odchádzal o 19:30 hod. Dom staval od roku 2015 a každý deň si stavbu chodil kontrolovať resp. sa na nej podieľal a vždy odchádzal 19:30 hod večer. Taktiež po tom, čo som sa o udalosti dozvedel od kamarátov a z novin, tak to ešte preberal aj s priateľkou, s tým, to nie je ani možné, pretože v ten deň 19:30 hod. išiel k A.. Uviedol, že v obci to bola aféra, všetci o tom hovorili, preto si na okolnosti pamätá. Taktiež keď sa táto udalosť prejednávala mediálne a aj medzi ľuďmi, kontroloval si aj telefón, lebo vtedy vybavoval nejaké hovory a pozeral sa aj na časové súvislosti, pretože mu nešlo do hlavy, ako sa to mohlo stať, keď v tom čase bol s pánom A.. Uviedol, že po celú dobu čo bol u obžalovaného, sa tento od neho nevzdialil ani na moment. Taktiež uviedol, že keď išiel zo stavby svojho domu k obžalovanému, míňal dom pána D., nevšimol si predtým domom nič zvláštne, len to, že tam má vždy odstavené auto na brehu.

Svedok E. J., člen policajnej hliadky, ku skutku uviedol, že ako príslušník PZ bol vyslaný v rámci služby k ohlásenému fyzickému napadnutiu v E., malo sa tak udiť v jednej z lestných uličiek. Pamätá si, že keď prišli na miesto, bol prítomný len oznamovateľ aj s manželkou. Sanitka prišla až po nich, oni poskytovali prvú laickú pomoc, keďže pán mal zranenú dolnú končatinu. Poškodený trpel bolesťami z dôvodu zranenia, komunikácia s ním bola značne obmedzená, pani bola taktiež v šoku, tiež sa s ňou zle komunikovalo, bola v panike. Dozvedeli sa, že zdrojom konfliktu bolo, že mal nejaký chlapec jazdiť okolo odstaveného auta poškodeného. Tohto chlapca poškodený napomenul, čo bolo zdrojom toho, že mal prísť otec chlapca, bývalý starosta E., a tento mal napadnúť poškodeného. Následne prišla sanitka, cca 10 minút po ich príchode. Lekári poskytli ošetrovanie poškodenému, pričom hliadka bola operačným strediskom sťahovaná na inú previerku. Poskytli poškodenému základné informácie, bol poučený, že sa má po ošetrení dostaviť na obvodné oddelenie, v danej situácii ešte nevedeli, či sa bude jednať o priestupok alebo o trestný čin, čakalo sa na lekárske vyjadrenie. Obžalovaného hliadka v ten večer nekontaktovala, ak je v písomnom zázname uvedené, že bola vynaložená snaha skontaktovať sa s údajným páchatateľom, zrejme sa kontaktovalo operačné stredisko s tým, aby sa danej osobe dovolali. Na základe výpovede družky poškodeného, ktorá bola realizovaná priamo na mieste, do záznamu taktiež uviedli, že družka oznamovateľa nevidela celý priebeh konfliktu, iba si všimla že poškodený leží za brámkou.

Z výsluchu znalca Prof. MUDr. A. K., CSc., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia – špecializácia traumatológia, súd zistil, že tak ako uvádza znalec aj v záveroch znaleckého posudku č. 127/16 a dodatku k znaleckému posudku, zranenia poškodeného, zaznamenané v lekárskejších správach, mohli byť spôsobené pravdepodobne dvomi charakterovo odlišnými mechanizmami: Povrchové zranenia hlavy a zmliaždenie chrbta mohli vzniknúť jednak tupým, tvrdým a priamym násilím pôsobiacim na hlavu a chrbát – driek poškodeného, uvedené násilie však bolo nízkej intenzity, pretože nevyvolalo ani porušenie celistvosti kože. Týmto povrchovým zraneniam zodpovedajú následky pádu na tvrdú a drsnú plochu, prípadne aj kontaktu zadnej strany tela napr. nárazom o bránu. Iným mechanizmom – nepriamym – vzniklo poranenie dolného konca pravej ihlice členka, toto zranenie vzniklo podvrtnutím členka po zlom dostúpení s následným pádom tela poškodeného na tvrdý a drsný podklad miesta incidentu. Toto zranenie nevzniklo priamym konaním páchatateľa, ale zlým dostúpením, podvrtnutím skrútením členka a nohy poškodeného pod seba. Znalec taktiež upresnil, že či zlomenina vznikla náhodným alebo zlým dostúpením, alebo či bol poškodený k takémuto zlému dostúpeniu vyprovokovaný činnosťou páchatateľa napr. sotením, strčením, myknutím, nie je možné preukázať, pretože znaky takéhoto priameho konania páchatateľa neboli zaznamenané. Ďalej znalec uviedol, že poškodený neutrpel také zranenie pri ktorom by upadol do bezvedomia. Poškodenému bolo pri primárnom ošetrení realizované aj CT mozgu, ktoré

poranenie mozgu, ktoré by sprevádzalo bezvedomie, vylúčilo. Strata pamäti bez bezvedomia nemohla nastať. Úrazový dôvod bezvedomia je v jeho prípade vylúčený. Taktiež znalec uviedol, že veľmi silné údery smerujúce do oblasti krku poškodeného, by mali zanechať prejavy poškodenia minimálne na koži a pri veľkej intenzite aj v podkožných vrstvách. V danej lokalite však u poškodeného neexistujú obranné zranenia, pretože za takéto sa považujú len zranenia na chrbte rúk a predlaktí, čím sa poškodená osoba bráni voči dopadaniu úderov páchatel'a. V danom prípade neboli zistené takéto zranenia. Znalec na otázku obhajcu uviedol, že zo súdno-znaleckého hľadiska nemožno vylúčiť vznik zranenia poškodeného prípadne aj zlým dostúpením v nevhodnom teréne pred domom. Znalec taktiež uviedol, že v prípade ideálne a správne nastavenej liečby poškodeného od počiatku, by takéto zranenie poškodeného predstavovalo dĺžku liečby 6 týždňov, v prípade veku pacienta, tak ako má vek poškodený.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Z úradného záznamu OO PZ Stupava zo dňa 26.04.2016 vyplýva, že toho dňa bola o 20.02 hod vyslaná hliadka do obce E., oznamovateľ poškodený E. D. na mieste uviedol, že bol napadnutý bývalým starostom obce p. A., dôvodom potýčky bolo, že poškodený kričal po synovi p. A., keď sa vozil na bicykli okolo vozidla poškodeného. J. A. si to prišiel vydiskutovať, počas toho sa dostali do fyzického konfliktu pred brámkou rodinného domu na trávnom povrchu, pričom skončili na zemi. Poškodený hliadke uviedol, že počas konfliktu si vyvrtol členok a trpel veľkými bolesťami, preto nedokázal na otázky hliadky o detailoch priebehu konfliktu na mieste odpovedať. Poškodený bol odovzdaný do starostlivosti posádky RZP Urgent, ktorá ho previezla na ošetrovanie do Malackej nemocnice. Zo záznamu ďalej vyplýva, že na mieste udalosti nebola zistená prítomnosť priameho svedka konfliktu. Na mieste sa zdržiaval družka oznamovateľa p. G., ktorá uviedla, že nevidela celý priebeh konfliktu, iba si z okna domu všimla, ako menovaní ležia na trávnom poraste pred brámkou. Ďalej sa v zázname uvádza, že sa hliadke na mieste nepodarilo vyťažiť k udalosti p. B. A..

Zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby Záchranej zdravotnej služby Bratislava zo dňa 26.04.2016 súd zistil, že bol realizovaný výjazd k poškodenému E. D., hlásenie bolo obdržané o 20.05 hod, výjazd bol o 20.07 hod, príchod na miesto udalosti E., D. XXX bol o 20.28 hod, odovzdanie pacienta bolo o 21.25 hod. Zo záznamu vyplýva, že poškodený zasahujúcemu lekárovi uviedol, že bol napadnutý susedom, dostal facku, padol na zem. Udával bolesť pravého členka, bolesti v krížovej oblasti, bolesti hlavy v oblasti spánkov, udával, že niektoré okamihy si nepamätá. Uvedená diagnóza: napadnutie inou osobou, povrchové poranenia vlasovej časti hlavy, poranenie pravého členka.

Z ambulantnej správy Chirurgickej ambulancie Nemocničná a.s., Malacky zo dňa 26.04.2016 súd zistil, že pacient – E. D., privezený RZP, uviedol napadnutie susedom okolo 20:30 hod, uviedol, že ho sotil do brány, následne si presne na okolnosti úrazu nepamätá. Pacient udával bolesti pravého členka, bolesti hlavy a bolesti v oblasti chrbta – kríže. Diagnostický záver: šikmá dvojitá zlomenina distálnej fibuly s dislokáciou, pomliaždenie driekovo krížovej oblasti a panvy, povrchové poranenie vlasatej kože hlavy.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil obrazovo-zvukový záznam rekonštrukcie udalosti z pripojených CD nosičov, rekonštrukcia udalosti bola vykonaná dňa 28.06.2017, rekonštrukcia bola vykonaná za účelom preverenia pravdivosti výpovedí svedkov a poškodeného, ďalej bolo účelom demonštrovať vznik zranenia poškodeného. Zo záznamu rekonštrukcie súd zistil, že počas rekonštrukcie obžalovaný, poškodený a svedkyne G. a E. zotrvali na svojich výpovediach o priebehu udalosti pred domom poškodeného tak, ako učinili vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní. Znalec na záver rekonštrukcie uviedol, že zranenie členku poškodeného vzniklo nepriamym konaním a mohlo vzniknúť tak, ako popísal poškodený.

Z listinných dôkazov súd ďalej poukazuje na zápisnicu o rekonštrukcii a vyjadrenia znalca, ďalej článok z denníka N, pracovnú zmluvu poškodeného, písomné uplatnenie nároku na náhradu škody poškodeného, výpis z evidencie priestupkov, správy o povesti a odpis registra trestov obžalovaného.

Podľa 157 ods. 1 Trestného zákona kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4) Trestného zákona ťažkou ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto

zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť, v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Súd je pri posudzovaní skutku viazaný obžalobným návrhom a iné skutočnosti ako tie, ktoré sú predmetom obžaloby ani nemôžu byť predmetom konania a dokazovania na súde (obžalovacia zásada). Súd v tomto posudzovaní a vyhodnocovaní dôkazov nehľadá možnosť postihu určitej osoby, ale výlučne hodnotí objektívne i subjektívne kritériá trestnosti činu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Skutkový stav veci súd zisťoval tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti a v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. S rovnakou starostlivosťou súd pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dôkazy, ktoré procesné strany obstarali, resp. navrhli. Vykonané dôkazy súd následne starostlivo a nestranné zhodnotil, aplikujúc tak zásadu voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) a ďalej postupujúc v intenciách pokynov Krajského súdu v Bratislave, ktorého právnym názorom je prvostupňový súd v danej trestnej veci viazaný, zmenil právnu kvalifikáciu trestného činu v súlade s právnym názorom, ktorý vyslovil Krajský súd v Bratislave v odôvodnení svojho rozhodnutia sp. zn. 3To/51/2022 zo dňa 16.08.2022. Nakoľko Krajský súd v Bratislave v citovanom rozhodnutí uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sotil poškodeného o dvere brány, v dôsledku čoho tento utrpel poranenia hlavy a chrbta, v súvislosti s uvádzaným skutkovým zistením Krajského súdu v Bratislave, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa (v zmysle pokynov odvolacieho súdu) zaoberať sa po vyhodnení dôkazov otázkou, či obžalovaný nenaplnil svojim konaním (teda fyzickým napadnutím, v dôsledku ktorého poškodený utrpel zranenie hlavy a krku) znaky trestného činu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona. Taktiež Krajský súd uviedol, že to bol práve obžalovaný, ktorý nečakane a bez predchádzajúcej verbálnej potýčky s poškodeným, resp. bez toho aby žiadal od poškodeného vysvetlenie ohľadne incidentu s jeho maloletými deťmi, fyzicky napadol poškodeného, ktorému spôsobil aj následok v podobe zranenia hlavy a krku, pričom, aj keď závažnejší následok v podobe zlomeniny členka nebol krytý zavineným konaním obžalovaného, incident bol vyvolaný prakticky bezdôvodne, a bez tohto zbytočného konfliktu by zrejme nedošlo ani k tomuto vážnejšiemu zraneniu poškodeného. S ohľadom na uvedené zistenia, uvádzané v zrušujúcom rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, pristúpil prvostupňový súd k zmene právnej kvalifikácie s tým, že skutok, ktorého sa dopustil obžalovaný, je potrebné ďalej posudzovať ako trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Vzhľadom na uvádzané skutkové zistenia, následne upravil prvostupňový súd aj skutkovú vetu a vypustil časť skutku z obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky, ktorá preukázaná nebola, tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania. Súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, to však neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a skutkom, uvedeným vo výroku rozsudku, musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a iné naopak pribudnúť, nesmie sa zmeniť len podstata skutku. Podľa ustálenej súdnej judikatúry teda nemožno chápať totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami popísanými v obžalobnom návrhu a výrokom rozhodnutia súdu. Postačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami, pričom súd môže a musí prihliadať k tým zmenám skutkového deja, ku ktorým došlo v procese dokazovania. Totožnosť skutku je teda zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstatu skutku pritom tvorí konanie páchatel'a, ktorým sa rozumie prejav vôle páchatel'a vo vonkajšom svete, ak sú zahrnuté zavinením a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva hmotného a ktorý spočíva v porušení alebo ohrození hodnôt (záujmov, vzťahov) chránených trestným zákonom, t. j. objektu trestného činu (viď rozhodnutie NS SR z 11. apríla 2012, sp. zn. 6 Tdo 18/2012). Podstata skutku je tak určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené trestným zákonom. Následkom z hľadiska zachovania totožnosti skutku je potrebné rozumieť porušenie individuálneho objektu trestného činu v jeho konkrétnej podobe, teda konkrétny následok (porušenie alebo ohrozenie určitého jedinečného vzťahu – záujmu), nie určitý typ následku. S poukazom na vyššie uvedené možno konštatovať, že totožnosť skutku v trestnom konaní

bude zachovaná popri úplnej zhode konania a následku tiež vtedy, ak bude daná zhoda aspoň v konaní pri rozdielnom následku alebo zhoda aspoň v následku pri rozdielnom konaní, ale rovnako i vtedy, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach (z hľadiska zachovania totožnosti konania i následku nie sú podstatné napríklad tie skutkové okolnosti, ktoré charakterizujú len zavinenie či iný znak subjektívnej stránky činu).

Z vykonaného dokazovania, tak ako už súd vysvetlil vyššie, bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené to, že obžalovaný dňa 26.04.2016 v čase okolo 19.45 h v E. na D. ulici pred rodinným domom číslo XXX fyzicky napadol poškodeného E. D. tak, že ho v bráne rodinného domu chytil, vytiahol ho von na ulicu pred dom, sotil o predmetnú bránu, následne ho sťahol pod seba na zem, kde ho udrel niekoľkokrát do oblasti medzi hlavou a krkom, čím poškodenému E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G., H. XXX/XX priamo spôsobil zmliaždenie hlavy a chrbta, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní do 7 dní, a týmto konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu).

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútku), subjektu (osoba páchatel'a) a ďalej tiež príťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj pomerov páchatel'a a možnosťami jeho nápravy.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol 1 krát súdne trestaný a to rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/35/2019 zo dňa 13.08.2020, právoplatný dňa 17.08.2020, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody trvaní 3 (tri) roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 (tri) roky s probačným dohľadom a uloženou povinnosťou zúčastniť sa na Špecializovanom trestnom súde Pezinok jedného hlavného pojednávania, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti výkonu funkcie v ktoromkoľvek subjekte verejnej správy na dobu 5 (päť) rokov.

Z prejednávaneho skutku spáchaného obžalovaným ako aj z vyššie uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako bol Špecializovaným trestným súdom Pezinok vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Terajšia trestná činnosť sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného, a to s trestným činom prijímania úplatku podľa § 329 ods. 2 Tr. zákona.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 44 Tr. zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného a vyššie uvádzané okolnosti, súd s poukazom na ustanovenie § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest odňatia slobody trvaní 3 (tri) roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 (tri) roky

s probačným dohľadom a uloženou povinnosťou zúčastniť sa na Špecializovanom trestnom súde Pezinok jedného hlavného pojednávania, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti výkonu funkcie v ktoromkoľvek subjekte verejnej správy na dobu 5 (päť) rokov, uložený obžalovanému rozsudkom Špecializovaným trestným súdom Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/35/2019 zo dňa 13.08.2020, právoplatný dňa 17.08.2020, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

V adhéznom konaní si poškodený E. D., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá nebola dostatočne preukázaná listinnými dôkazmi, keď pre určenie výšky škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce potreby trestného konania, preto súd poškodeného, resp. jeho právnych nástupcov (vzhľadom na úmrtie poškodeného) odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.